

نقاب لرونکي انجلی نا و ل

Ketabton.com

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

بسم الله الرحمن الرحيم

لیکوال --- ادريس ساحل ساپی

پیل

د دنگ چنار د سر څخه مرغیو وزری وپړقولي او هوا ته پورته شوی چنار ته پنځه متره لرې د یو ځوان په مخ د تندۍ راغلی وینی بنکاریدی لږ وروسته په ځمکه پرمخ پریوت یو ځنور خپل خواته ولاړ کس ته وویل وگوره ژوندی دی هغه یی په ملا پښه کیښوده پری زور یی کړی بیرته یی تری پښه لری کړه هغه لا څه نه و ویلی چی د پروت ځوان د ملا څخه وینو داره وکړه خری دریشی یی ورو په ورو سور رنگ خپلوو ځنور د توپک شپیلی د بل ځوان چی لاسونه یی په رسی تړل شوی و سر ته ونيوله ځوان توپک او بیا ځنور ته په داسی غوښتونکی نظر وکتل لکه د خپل ژوند خیرات تری غواړی ځنور سړی وویل اوس ته ما ته داسی دلیل پیش کړه چی زه د هغی دلیل په وجه تا په وینو کی ونه لمبوم ځوان وویل زه نهه خویندی او یوه تور سړی مور لرم وروونه می نشته پلار می هم وفات شوی یواځی زه یم چی د کور خرچه پوره کوم ځنور وخنډلی بیا یی وویل اصل کی ته د وژلو لایق یی په خویندو دی حرامی پیسی خوری د لاس تړلو پنځو کسانو چی یو یی د عزرایل سره معامله کړی وه او خپل روح یی ورکړی و او پاتی څلورو کسانو مرگ ته شیبی شمارلی د بر سره یو کس چی د نورو په رتبه کی لوړ معلومیده ځنور ته وویل ته د کومه حلالی پیسی خوری ټول ژوند مو د حرامو پیسو په خوړلو او د نورو په وژلو تیر شو تاسو د پنجاب غلامان یی بیا یی خپلو ملگرو ته وویل د دوی ناولو څیرو څخه چی هدف یی د بیگناه انسانانو وژل دی خپل ژوند مه غواړی پریرده چی مونږ ووژنی تر څو دوی ته ثابتنه شی چی دا هیواد نه ماتیدونکی ځواک لری هیڅکله به یی دی سپکو خلکو ته پرینږدی که مونږ پنځه تنه وژل کیږو زمونږ په ځای په زروونه کسان نور د دوی سره د جگری میدان ته راځی محسنه ته مه خپه کیږه ستا د کورنی سره الله تعالی ملگری دی الله تعالی خپل هیڅ بنده بی سرپناه نه پریردی د ځوان په دی خبرو لاس تړلی کسانو مورالونه لوړ شو ټولو په یو اواز وویل جگړن صیب مونږ د مرگه نه ډاریزو دا هیواد او دا ملت دی تل سرلوری وی ځنور چی د دوی په دی خبرو د قهر سور شین کیدو جگړن ته وویل ستا لکه چی مرگ ته ډیره بیره ده غم مکوه ستا لمبر هم رارسیری بیا د محسن په لوری ورغلی ورته وویل تا خو د

لیکوال ---- ادریس ساحل ساپی

خپلی کورنی په ځای خپل هیواد ته لومړیتوب ورکړو اوس به خپل مرگ په خپلو سترگو وویښو محسن وویل ډارنه ډز دی وکړه ستا پشان ډارنو خلکو ته مونږ خپله کورنی د ځان د بچ کیدو لپاره نه واسطه کوو د ځنور په لاس کی د نیول شوی توپک د شپیلی لوگی پورته شو بیا ورپسی دوو کسانو هم د نړی سره خدای پامانی وکړه او د نړی د ستړی ژونده د اخرت ابدی ژوند په لور لاړل ځنور د جگړن سر ته توپک ونيو وویل ستا ډیره بیره وه کنه اوس به دی زه بیره ختمه کړم او د دی نړی نه به دی رخصت کړم جگړن وویل مونږ یواځی د الله تعالی څخه ویریرو او هغه ته سوال او زاری کوو ستا پشان خاښو خلکو ته چی موخه یی د هیواد وړانول دی مونږ سوال نکوو د جگړن په خپل مخ د کونداغ گوزار احساس کړ د خولی یی لپه وینی وبهیدی دځنور په مخ یی لاړی تو کړی ځنور په خپل مخ لاس راکش کړو په لاس یی وینی نړی لیکه وکړه ځنور د جگړن سینی ته لغته ورسیخه کړه جگړن شاته ولوید ځنور د توپک شپیلی د جگړن تندی ته برابره کړه وویل د توپک د شپیلی مخاطب ته یی زه نه یم د خبرو حق زما سره دی ته باید غلی شی جگړن وویل الله تعالی هر چا ته دا حق ورکړی او هیڅوک تری دا حق نشی اخیستی د توپک لوگی پورته شو جگړن په سر کی درد احساس کړو ورپسی د ډزو باران جوړ شو ځنور شاته وگتل وویل کمانډویان راغلل دوه کسانو سپینی جامی سری شوی ځنور هم په خپل لاس وینه ولیده کمانډویانو پرله پسې ډزی کولی ځنور او ملگری یی په غر کی د د څیریو په ونو کی پناه شول کمانډویانو ډزی بندی کړی څو کسانو ځانونه تر جگړن پوری راوړسول یو یی د جگړن په سر مالوچ کینودل وویل جگړن صیب ښه یی جگړن وویل اوس خو ښه یم

د عملیات خونی دروازه خلاصه شوه په تذکره کی یو ناروغ تر بلې خونی ویورل شو دوه عسکرو د ناروغ د خونی دروازی سره امنیت نیولی و نیم ساعت تیر شو دوه عسکر د روغتون په دروازه راننوتل ورپسی یو بل کس چی عمر به یی د پنځوسو کالو پوری و راننوت څلور عسکر نور هم راننوتل د دروازی تر څنګ ولاړ یو عسکر بل ته وویل جنرال صیب راغلی د جنرال د رارسیدو سره سم دواړو عسکرو سلام وکړ جنرال وویل د جګړن حالات څنګه دی یو عسکر وویل ډاکټر صیب وویل چی په وخت مو رارسولی په څو ساعتونو کی به په هوش راشی جنرال وویل څوک څوک مړه دی عسکر وویل زید عبد الله جلال او محسن وژل شوی جنرال د محسن د نوم په اوریدو اواز ژرغونی شو وویل الله تعالی دی د محسن دوی په کورنی رحم وکړی دا یو د کور هستی یی درلوده ظالمانو تری هغه هم واخیسته بیا د جګړن خونی ته ننوت پنځلس دقیقې وروسته د روغتون څخه ووت د وتلو په وخت کی یی عسکرو ته وویل ډیر پام کوی نور موټر ته وخوت او لاړ د مازیګر وخت و جګړن په هوش راغلی و د روغتون په دروازه کی دری کسان چی ورخطا معلومیدل راننوتل یو کس د ډاکټر څخه وپوښتل جګړن په کومه خونه کی دی ډاکټر وویل کوم هغه سهار چی لګیدلی و راغلی کس وویل هو ډاکټر دوو ولاړو عسکرو ته اشاره وکړه وویل هغی خونه کی دی څو ساعته وروسته جګړن سترګې غړولی خواته ناست کس ته یی وگتل په سختی یی وویل ګلابه تاسو چا خبر کړی ګلاب په خدا کی وویل د قرارگاه څخه یی خبر راکړو مونږ هم ځان راوړسوو جګړن وویل کور کی خو به څوک نه وی خبر ګلاب وویل نا ندی خبر ورته ومی ویل چی ښار ته ځم کاکا دوی کره څه وخت می هلته دی جګړن وویل کاکا دوی خبر دی ګلاب وویل کاکا او د کاکا ځوی طاهر خبر دی او د کاکا میرمن خبره ده نور څوک ندی خبر جګړن نوری پوښتنی بس کړی دروازه خلاصه شوه څوک راننوت جګړن دروازی ته یی وگتل د کاکا په لاس کی یی خلطه د جوسانو ډکه وه کاکا یی د جګړن خواته راغلی په خوله یی موسکا خپره وه جګړن ته یی وویل وراره ګله اوس څنګه یی جګړن وویل ښه یم کاکا کاکا یی وویل ما درته دا جوس راوړل درله ښه دی طاهر ته می ویلی د ښار څخه ډوډی راوړی کاکا غټ مخ درلود پراخه تندی به یی تل اوار و په خوله به یی موسکا خپره وه د جګړن دوی سره یی ډیره مینه درلوده څو ورځی وروسته جګړن د روغتون څخه رخصت شو او د

استراحت لپاره کور ته لار د جگړن پوښتنی ته د لرې لرې ځایونو میلماڼه راتلل حجری ته چایونه وړل کیده

ډله د عملیاتو لپاره چمتو ولاړه وه جنرال د ډلی شاوخوا گرځیده ناڅاپه ودرید وویل جگړنه ته خپلی دندی ته راستون شوی جگړن وویل هو جنرال صیب جنرال وویل لږ نور استراحت به دی کړی و بیا به راتلی جگړن وویل یوی میاشت رخصت راباندی هم ډیر و افغانیت می اجازه رانکړه چی زه دی په ارامه خوبونه کوم او ملگری می دی د دښمن سره په سختی جنگیږی جنرال وویل افرین ستا په څیر اتلان چی وی دا نظام هیڅکله ماتی نه خوری بیا یی وویل څه وخت راغلی جگړن وویل دوه ساعته مخکی جنرال وویل بیا خو ه درڅخه گیلمن یم بیخی دی زما پوښتنه ونکړه جگړن موسک شو جنرال هم د خدا لپاره خپله خوله خلاصه کړه مخامخ سپین غاښونه یی ښکاره شول جنرال پنځوس کلن و شل کاله یی په پوځ کی دنده ترسره کړی وه د طالبانو د حکومت په راتک سره روسی ته لار هلته یی څه زده کړی نوری هم وکړی کله چی د طالبانو رژیم ړنگ شو افغانستان ته راغلی او په پوځ کی دنده ترلاسه کړه هغه په زیورتنیا کی یو نوم درلود تر لرې لرې ځایونو به یی کیسی کولی موتری ډکی شوی جگړن هم یو موتر ته وختو د خړو خاورو دوری پورته شوی موټرو تر شالیکی پرېښودی جنرال وویل الله مو بریالی کړه تر یو وخت پوری موټرو پسی گتل بیا خپلی خونی په لور روان شو نیم ساعت وروسته د ډزو غبرونه تر لرې اوریدل کیدل یو کس غږ کړی راکیت دی جگړن مخامخ وگتل یو کابو پنځه دیرش کلن سړی چی اوږده ږیره یی درلوده او سپینی جامی یی اغوستی وی راکیت په اوږه ایښی او خوله یی د جگړن دوی په لورې سمه کړی وه د راکیت د خولی لمبه پورته شوه د راکیت مرمی د جگړن دوی په لورې لاره لنډوله جگړن پروت وکړ مرمی لږ مخکی ولگید دوری شوی جگړن غږ کړی ټول ښه یی هر یو د ځان د ښه والی ډاډ ورکوو کمال چی دوربین دار توپک یی په لاس کی نیولی و خپل د توپک

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

شپیلی د راکیت والا په لور سمه کړه د بسم الله د غږ سره سم راکیت په ځمکه ولوید د راکیت خاوند هم پری د پاسه پریوت جگړن وویل افرین کماله کمال دی وکړ کمال وویل اخر د چا د قومندی لاندی یم جگړن وخنډل وویل مونږ ټول د الله تعالی د قومندی لاندی یو هغه چی څه وایی مونږ یی باید ومنو کمال وویل دا خو ده تر ډیره د ډزو غږونه و مازیگر وخت و جگړه ودریده جگړن د خپل ځایه پاڅید مخامخ یی وسله نیولی وه یو یو کس پاڅیده جلال وویل خدایه شکر نور می پښی ماتی شوی موټری په قرارگاه راننوتی جنرال یی مخی ته ودرید وویل څنگه شو جگړن وویل دښمن مو په شا کړ بیا به هیڅکله د هغی ځای نیولو جرأت ونکړی جنرال وویل تلفات جگړن وویل دری ملگری مو شهیدان او څلور ملگری مو ټپیان شو د دښمن اته کسان مو ووژل پنځه مو ونيول او دری ټپیان یی د ځان سره ویورل جنرال وویل زمونږ ټپیان څه شول جگړن وویل روغتون ته مو انتقال کړل جنرال وویل افرین زمریانو ځی لار شي ارام وکړی ستړی شوی به یاست

د شاتو مچی د یو گل سره مخه ښه وکړه او د بل گل میلمنه شوه د توت د ونی یوی مرغی خپلو بچو ته د رزق راوړلو لپاره په نامعلوم لوری سفر وکړ د لمر رڼا د کړکی له لاری خونۍ رڼا کړی وی د چوکو په منځ کی پروت میز باندی د سهار چای کیښودل شوی و په چوکو ناست پوځیانو د چای څښلو تر څنگ خپلو کي خبری کولی جگړن د بر سر چوکی نیولی وه او د کمال سره په خبرو مشغول و جنرال په بیره راننوت رنگ یی الوتی و ورخطا معلومیده ټول پوځیان په خپلو ځایونو ودریدل جنرال وویل بیره وکړی ځانونه مو تیار کړی جگړن وویل خیرت خو دی جنرال صیب جنرال وویل د دی ځایه کابو اوه سوه متره لرې یوی پوستی باندی مخالفینو برید کړی له مونږ غوښتنه شوی تر څو زر تر زره ورسره مرسته وکړو جگړن د خا په ښه سر وخوځو پنځه دقیقې وروسته پوځیان په وسلو سمبال د تیاری په حالات کی ولاړ و جگړن د نورو لږ رامخکی شو وویل ډله تیاره ده جنرال صیب جنرال وویل الله تعالی مو بریالی راستانه کړه په مخه مو ښه پوځیان موټرو ته وختل موټرو تور لوگی تر شا پرینودل او په غزیدلی سرک په چټکی سره روان شو لږ وخت وروسته یو کس غږ کړی مرسته راورسیده د پوستی په دیوال مرمی لگیده لږه ډوږه

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

پورته شوه يو کس منډه واخيسته سپینی جامی او اوږده وینستان یی درلوده
 جگړن د امبی څخه د امبی د پاسه ناست کس ته غږ کړ جلال درڅخه بچ نشی
 جلال فیکه د منډه وهونکی کس ته سمه کړه د فیکه د خولی سری مرمی ووتی
 یواځی سری مرمی نه وی د مرمو سره عزرایل هم د لاری ملگرتیا کوله د
 منډه وهونکی کس سپینی جامی سری شوی پرمخی په ځمکه ولوید د موټرو
 پوځیان په بیره بنکته شو جگړه نوره هم زوروره شوه د پوستی دننه پوځیان
 چی د دوی په سر د عزرایل سره تړون شوی و اوس وشلیده د پوستی دننه
 پوځیانو د شکر سجدی ترسره کولی یو ځوان بیا د بل ټپی کس سر ته ناست و
 او هغه ته یی ډاډ ورکوه وویل قاسمه وزغمه زمونږ ملگری راورسیدل مونږ
 به تا ډیر زر روغتون ته انتقال کړو قاسم د سر څخه پټی تاوو شوی وه د پټی
 څخه لږه وینه راوتی وه او سپین بنداج یی سور کړی و قاسم په سخته ساه
 اخيسته د پوستی قومندان څو ډزی وکړی بیا یی وویل زهیر هیر څنگه دی زهیر
 وویل قومندان صیب حالات یی خراب دی باید زر تر زره یی روغتون ته
 یوسو قومندان وویل جگړه اوس ودریزی بیا یی بیرته خپلی جگری ته توجه
 واړوله زهیر وویل قاسمه تا خو زمونږ سره تل په سختو کی مرسته کړی خو
 مونږ د تا سره مرسته نشو کولای قاسم په سختی د زهیر په لوری وگتل ورو
 یی وویل ژوند تل همداسی بی وفا یی زما د مرگ څخه سمدلاسه زما مور
 خبره نه کړی داسی نه چی هغه هم ټوخی واخيست په ورو ورو یی د شهادت
 کلمه تکرار کړه سر یی بنی لوری ته کور کړ زهیر وویل قاسمه قاسمه خو
 قاسم د دنیا سره خدای پامانی کړی وه او د خپلو ارمانونو سره یو ځای د دنیا
 څخه وکوچید قومندان زهیر ته وگتل د زهیر د سترگو اوبنکی په غومبرو
 راروانی وی تر لږ وخته جگړه وه ډزی ورو ورو ختمی شوی
 جگړن د پوستی په لور ورغلی د پوستی قومندان د باندی راووت جگړن وویل
 زه جگړن د پوستی قومندان وویل جگړن صیب تا به څوک څنگه نه پیژنی ستا
 د اتلوالی کیسی خو هر څوک کوی مونږ هم اوس ولیدی جگړن وویل مننه دا
 ستاسو نیک نظر دی جگړن خپلی خبری ته ادامه ورکړه وویل تلفات مو
 څومره دی ډیره مرگ ژوبله خو به نه لری د پوستی قومندان وویل جگړن
 صیب یو ملگری مو شهید شو او بل ټپی دی جگړن غږ کړی ډاکټره یو ټپی
 دی یو ځوان چی بکس یی په لاس کې نیولی و پوستی ته ننوت جگړن او د
 پوستی قومندان هم دننه ننوتل جگړن په زهیر سترگی ولگیدی د زهیر اوبنکو
 د زهیر په مخ لاره جوړه کړی وه او گریوان ته روانی وی جگړن وویل هر

څه چي الله تعالى بنده ته په برخليک کي ليکلي وي هغه ورسپړي الله دی شهيد
 ته جنت فردوس نصيب کړي کمال جلال حميد او څو نور کسان هم پوستي ته
 دننه ننوتل زهیر وويل په دی خپه نه يم چي په مونږ برید وشو کاش د قاسم پر
 ځای الله تعالى زه ځان ته غوښتي وي خو د قسمت کار دی الله تعالى ښه
 پوهیږي بیا یی خبری وغزولي وويل قاسم په کور کي ویلي و چي یوه ډاکټره
 یی لیدلې ده غواړي د هغی سره واده وکړي خو پلار یی ورسره نه منله ويل
 یی چي خلک به څه وایی چي ځوی یی په خپله خوښه ښځه کوی قاسم ورته
 ویلي و چي دا خو یی څه خلکو ته نه کوی چي د خلکو خبرو پسي به گرځي
 خو پلار یی نه منله قاسم هم تری خپه راووت څو میاشتي کور ته نه تلو پلار
 یی پسي ډیر جوابونه راولیږل خو د به ويل که ډاکټره راته کوی سمه ده او که
 نه نه درځم پلار یی هم مجبور شو د ډیرو جرگو وروسته د ډاکټري کورنۍ
 راضي شوه د په خپل معاش د واده ټول مصارف پوره کړل تل یی له ما سره
 مرسته کړي وه ارمان می و چي احسان یی پوره کړم تیره ورځ مو معاش
 واخیست هغه پیسې کور ته ولیکلي له ما یی قرض و غوښت ويل یی چي
 مرسته راسره وکړه ما ورته ټولی پیسې ونيولي ويل یی چي دوه اونۍ وروسته
 می واده دی کله چي تلم د ځان سره به یی یوسم سبا ته کور ته تلو اجازه یی
 اخیستي وه همغه چي د کوره مرور شوی و بیا کور ته نه و تللی یولس میاشتي
 یی وشوی ويل یی چي واده ته می ځم خو دی بی رحمه جگړی د هغی
 ارمانونه ووژل اوس د دی جسد څنگه زه هغوی ته یوسم زه به څنگه د هغی
 پلار ته ووايم چي هغه ځوی چي تا باید په گل فوش کړي موټر کي لیدلی وي
 مونږ درته د هغی بی روحه جسد په امبولانس کي راوړ زه به د هغی مور
 چغی څنگه واورم چي یولس میاشتي یی د خپل ځوی د راتگ لپاره دروازی ته
 گڼل زه به د هغی ناوی څنگه ووينم چي د یی راته تل صفتونه کول زه به د دی
 هغه خویندو ته څه جواب ورکوم چي د څو اونيو راهیسي یی د خپل ورور
 واده ته تیاری نیولی خوشحاله وي خاندلی او اوس د غم ټپي وایی زه به د دی
 هغه کوچنی ورور ته څنگه وگورم چي تر اوسه یی د واده لپاره کارونه ترسره
 کول خو اوس د خپل ورور فاتحی ته راغلی کسانو ته چای وروړی زه به د
 دی ورورونو ته څنگه مینه ورکړم چي د کاکا واده ته یی نوی کالی اخیستی و
 خو اوس به د خیاط سره پاتی شی زه به د دی هغه نیکه اوس په څرنگه حالات
 کي وینم چي د خپل لمسی د واده لپاره یی دوه پسونه رابیل کړي و او ويل یی
 چي دا دوه دانی دی یو یی زما لخوا څخه او دا بل می د ښځی لخوا خو اوس

به دا قاسم پسی په خیرات کی حالیری پلار می راته ویل چی قاسم ته د واده لپاره ته جامی وکړه اوس چی زه لایم نو پلار ته به څه وایم چی ما قاسم ته د واده تحفه کی کفن واخیست زه به می کوچنی خور ته څه ووایم چی راته ویلی لالا د قاسم واده ته به ته ما ته جامی اخلی اوس به ورته زه وایم چی خوری مری ته څوک جامی نه کوی د زهیر گریوان ټول لوند شوی و ولاړ ټولو کسانو هم پر دی داستان ژړل جگړن هم خپلی اوبنکی پتی نشوی کړی وویل برید ځنکه وشو د پوستی قومندان وویل د قاسم د پیری لمبر و زهیر ورغلی ورته وویل چی ته ننوځه زه پیره کوم قاسم ورته وویل چی زه ته ارام وکړه چی ته دلته پیری وکړی زما واده کی به څوک کار کوی زهیر که څه هم ډیر ټینگار وکړ خو قاسم نه منله اخر زهیر هم راننوت د سهار لمونځونه مو کړی و د قران کریم تلاوت کوو او هم یی پیره کوله د دراسکوپ پز وشو مونږ چی وروتو دا په سر لگیدلی و بس بیا کلابند شو ویل یی تسلیم شی خو مونږ ورته وویل چی یا وطن یا کفن بیا نو دوی ناری شروع کړی چی یا تسلیمیدل او یا کفن جلال وویل صحیح خبره یی کوله ټولو جلال ته وگتل جلال خپله خبره وغزوله وویل پنځه مو ونيول او لس مو ووژل ټپیان به هم لری جگړن وویل زهیره قاسم ستا څه دی زهیر وویل د کاکا ځوی می دی هغه له ما وروسته راغلی و خو مخکی لاړ قسمت هم عجیبه فیصلی کوی کمال وویل صبر وکړه صبر ښه شی دی جلال کمال ته وگتل کمال موسک و جلال ورته وویل ټول خپه دی او ته داسی خوشحاله یی کمال وویل کش د دی پر ځای زه وی داسی مرگ څومره خوند لری جگړن وویل جلاله دا کله خپه و رښتیا هم کمال تل خنډل د هر چا سره چی به مخ شو تندي به یی ورین نیولی و کمال د هر چا ملگری و جنرال به تل ویل د مخ ښکلا به دی د یو کس دوست کی خو ستا د دوست ډیر دښمنان به وی خو د اخلاقو ښکلا به دی د ټولو دوست کړی او ستا ټول دوستان به د یو بل دوستان وی کمال پنځه خویندی او څلور وروڼه درلودل دوه وروڼه یی په طالبانو کی ووژل شو مشر ورور یی هم طالبانو کی و هغه ځانگری ستایل درلوده وینستان به یی تل په اوږو پراته و اوږدی توری ږیری لپاره به یی په مخامخ جیب کی ږمنځ ایښی وه په سپینو جامو به یی تور واسکت اغوستی و بی د شل ډزی خو به هیڅ چیرته نه تلو د کمال پلار د امریکایانو لخوا بی گناه شهید شو امریکایانو د کمال په مشر ورور چاپه ووهله هغه تری وتښتید امریکایانو خپل زړه د کمال په پلار تش کړو د کمال یوه مور چی د زړه او شکر ناروغی درلوده د کمال لپاره د دعا یو څلی و د کمال دوه

لیکوال ---- ادریس ساحل ساپی

خویندی واده وی او دری نورو بیا د کمال لاس ته ناستی وی د کمال یو کوچنی ورور بیا د کور ساتنی مسؤلیت درلود د کمال مشر ورور به کله کله د مور پوښتنه کوله خو زیاتره وخت به نه و د قسمت هم څه عجیبه پریکړی وی خو ځل کمال او مشر ورور یی په جگړه کی د یو بل په خلاف ودریدل یو ځل خو کمال مجبور شو چی خپل ورور وولی کمال په نښه ویشتلو کی نوم درلود د هغی به په توپانچه هم نښه نه خطا کیده هغه به ویل که زما څخه نښه خطا شی نو بیا می د ژونده بیخی زړه توریری جنرال به ویل زه په کمال نه یم خپه زه د کمال په خواراکی مور خپه یم چی هم کونده هم پوره شوه او اوس یی دوه ځامنو یو بل ته وسله نیولی د جلال کیسی د کمال د کیسی څخه توپیر درلود ځکه کمال د مجبوریته او جلال د خوند لپاره دنده ترسره کوله د جلال مشر ورور انجینر و پلار یی هم په یو دفتر کی دنده درلوده گوزاره یی کیده خو د جلال د بنوونځی د کتاب قلم او کتابچی پر ځای د توپانچی فیکه او توپک سره مینه وه د به په فیکه نښه ویشته دوه ځل د کور څخه وتښتید او پوځ ته لاړ خو پلار یی بیرته تری راوست دریم ځل یی تښتی ته پرېښود اجازه یی ورکړه چی دنده ترسره کړی جگړن بیا د وطن سره مینی دی دندی ته مجبور کړی و د خدای پامانی وروسته جگړن د خپلی پلای سره یو ځای خپل مرکز ته راستون شو

لمر هم خدای پامانی کوله خپلی اووه رنگه وړانگی چی ځمکی ته یی سپین رنگ ورکړی و او رڼا یی خپره کړی وه ټولولی جگړن چوکی کی ناست او کتاب په لوستلو بوخت و موبایل یی وشرنگید د موبایل سکرین ته یی وگتل اشنا شمیره ورته ښکاره شوه د اوکی بټن ته یی فشار ورکړ وویل سلام علیکم د هغی لوری غږ راغلی وعلیکم السلام جگړن یی جگړن وویل هو زه یم د هغی لوری کس وویل ځانته یی جگړن وویل هو مقابل لوری کس یی وویل سمه ده چی ځانته یی ستاسو مرکز ته سل مترې کی دوه کسان دی اوږدی ږیری لری سپینی جامی یی اغوستی موټر سایکل هم لری دواړه لکه چی توپانچه هم لری په دوربین کی ستاسو مرکز ته گوری یو کس بل ځان سره کړه د لویدیځ دروازی څخه ووزه که غواړی ونیسی یی او که نه غواړی مونږ به یی دوه ډزه کافی کړو جگړن وویل سمه ده زه یی نیسم مقابل لوری وویل ولسی ستاسو خو دوربین او نور شیان زمونږ دی جگړن وویل تاسو ما ته ځان معرفی نه کړو مقابل لوری وویل ته زمونږ په پیژندگلوی څه کوی مونږ خو درته وویل مونږ مخ پتی جاسوسان یو یواځی د دی خاوری دښمنانو سره

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

جنگیرو جگړن وویل نو ولې ماته خبر راکوی مقابل لوری وویل ته یو تکره او په وطن مبین سرتیری یی خکه تا ته خبر درکوو که نه پوځیان خو ډیر دی جگړن وویل ستاسو له امله زما څلور ملگری ووژل شو که تا ما ته هغه خبر نه وی راکړی مونږ به نه نیول کیدو مقابل لوری وویل ما یواځی تا ته خبر درکړی ایا زما خبر دروغ و ما خو تا ته وویل چی کسان ډیر دی او بیا چی تاسو ونيولی کمانډویان چا راوغوښتل ایا هغه خپله خبر شو جگړن وویل سمه ده زه د هغه کسانو چاره کوم مقابل لوری وویل ته به د هغه کسانو چاره کوی او که نا خو ستاسو په نیولو کی ستاسو د مرکز څخه د چا لاس و مونږ داسی اسناد پیدا کړی چی ستاسو د وتلو سره سم یی هغوی ته خبر ورکړی جگړن وویل څوک دی مقابل لوری وویل پیژنو یی نه خو ستاسو د مرکز څخه دی چی پیدا مو کړ مونږ یی چاره کوو جگړن وویل سمه ده مقابل لوری وویل د خدای پامان موبایل بند شو جگړن غږ کړی کماله کماله کمال په بیره راغلی جگړن پاڅید وویل چا راته زنگ ووهه ویل یی چی دوه کسان تاسو څاري کمال وویل خا څه وکړو جگړن وویل تاور ته وخیژه گوره چی هغوی دی ونه وینی پام وکړه چی دا خبره رښتیا ده کمال وویل نږدی راتلی نشی او د لرې می لیدی نشی جگړن وویل دوربین ورسره دی کمال وویل بی غمه شی قومندان صیب هیڅ ستونزه به نه جوړیږی کمال تاور ته وختو پلټنه یی شروع کړه جگړن وویل څوک ښکاری کمال وویل هو سل متره لرې دوه کسان کمال ټولي هغه ښنی وویل کومی چی مخ پتی جاسوسانو جگړن ته ويلي وی جگړن وویل شاوخوا یی وگوره بل څوک خو نه ښکاری کمال تر لږ وخت وگتل بیا یی وویل نا جگړن وویل سمه ده راځه کمال وویل کار یی ختم کړم جگړن وویل نا ژوندی نیسو دواړه د ختیځ د دروازی ووتل لس دقیقې وروسته غږ شو بی ځایه حرکت ونکړی یو یی په موټر سایکل پښه واړوله بل غوښتل چې وخیژی خو د موټر سایکل په تیر کی سره مرمی ننوته بیرته د وتو سره سم د خاورو څر گردونه پورته شو جگړن غږ کړی بی ځایه هڅه مه کوی که غواړی ژوندی پاتی شی وسلی مو وغورځوی او تسلیم شی موټر سایکل ته ختلی کس بیرته راکوز شو په خوارو سترگو یی جگړن ته وگتل پوهه شو چی ښه ویشتونکی لری نو دواړو وسلی په ځمکه کښنودی جگړن غږ کړی د موټر سایکل څخه رادیخوا شی دواړه دیکخوا شو جگړن د یوی ډبرې د شا څخه راپاڅید راغلی د دواړو لاسونو ته یی زولنی واچولی تالاشی یی واخیسته هر څه یی هلته کښودل یواځی وسلی او دوربین یی راواخیسته کمال هم راپاڅید

لیکوال ---- ادریس ساحل ساپی

دواړه کسان يې مخکې کړه او مرکز ته يې بوتله د دواړو د اظهاراتو معلومه شوه چې ډير زر به په دې پوسته بريد وشي ټولو کسانو ځانونه تيار کړل پيره دارى هم کلکه شوه کمال او ضياء الله چې نښه وپشتونکى و وخت ناوخت سيمه پلټله جنرال او جگړن به هو کله کله بهر سيمه کى گشت کوو خو د بريد درک ونه لگيد د غرمى يوه بجه وه لمر په قهرجن نظر ځمکى ته گتل په ونو کى ناستو مرغيو سندرې ويلي دوه عسکر د دروازي مخى ته تيارسى ولاړ و جگړن د حويلې په منځ کى يوى چوکى ته کينااست موبایل يى راواخيست تر څه وخت پورې گوتى په کى وهلى بيا يى غوږ ته ونيو د هغى لورى سلام راغلى ده هم د سلام جواب ورکړ مقابل لورى وويل جگړن يى جگړن وويل هو مقابل لورى وويل هغه کسان مو ونيول جگړن وويل هو مقابل لورى بله پوښتنه وکړه اظهارات مو ترى واخيستل جگړن وويل هو ترى واموخيستل مقابل لورى په بيره وويل څه يى وويل جگړن وويل ويل يى چې په تاسو بريد کيږى خو تر دې دمه د بريد معلومات ونشول تاسو خو به معلومات نلري مقابل لورى وويل نا مونږ د بريد په اړه معلومات نه لرو خو نور غلى شو جگړن ويل خو څه شى مقابل لورى وويل کله چې تاسو هغه کسان ونيول او خپل مرکز ته مو بوتلل زمونږ يو ملگرى وويل چې يو پوځى ستاسو د مرکز څخه راووت چا ته يى زنگ ووهو ورځها معلوميد په بيره يى خبرى وکړى بيرته دننه ننوت جگړن وويل ته د هغى نښى ما ته ووايه مقابل لورى وويل ما خو ندى ليدلى هغه بل ملگرى چې مو کله راغلى زه به بيا درته زنگ ووهم جگړن وويل هغه کله راځى مقابل لورى وويل ډير زر راځى نږدې تللى جگړن وويل سمه ده بيا معلومات راکړه زه په تمه يم مقابل لورى وويل خداى پامان جگړن هم دا کلمه تکرار کړه موبایل بند شو په جگړن ساعت نه تيريد کله يو خوا او کله بل خوا ځا نيم ساعت ووت خو د جگړن موبایل ته زنگ رانغلى جگړن چوکى ته کينااست په ډير انتظار او گرځيدو ستړى شوى و کينااستو خوند ورکړ څو دقيقى تيرى شوى موبایل وپرنکيد جگړن زر موبایل راواخيست اوکى يى کړ وويل معلومات دى وکړل مقابل لورى وويل هو غمړنگه سړى و کابو اووه وشت کلن به و لوى مخ يى درلود ږيره يى لږه وه تور وينستان يى درلوده همدا نښى ورته زده وى نور يى نه پيژنى جگړن وويل په غومبرى خو يى چورى نه و مقابل لورى خپل خواته کس ته همدا خبره وکړه تر لږ وخت چوپتيا وه بيا يى وويل هغه وايى چې نورى نښى يى ورته ندى معلومى خو که عکس يى ووينى پيژنى جگړن وويل

دا ټولې نښې د محمد دی مقابل لوری وویل محمد څوک دی جگړن وویل
لومړی بریدمن دی خو فکر نه کوم چی هغه به وی هغه تل طالبانو پسی بد
وایی ځان داسی ښایی چی د طالبانو زیاته کرکه لری مقابل لوری وویل زیات
ساده یی څوک چی په پوځ کی دنده لری باید په هیچا هم باور ونه کړی د
یعقوب خان خسر د انگریزانو جاسوس و ایوب خان چی مونږ یی د میوند فاتح
گڼو انگریزانو د ایران د زندانه ازاد کړ لاهور کی یی میشت کړ او عبدالرحمن
خان ته یی یو گواښ کړ ته یی عکس ستاسو د مرکز شمال ته چی دوه سوه
متری کی کوم خور دی هلته د غر په یوه څنډه کی د څیری بوټی ولاړ دی
هملته یی کیده خو چی کله دی عکس راوړو مونږ ته خبر راکړه جگړن وویل
سمه ده موبایل بند شو جگړن د کمال خواته ورغلی ورته وویل د محمد یو
عکس می په کار دی خو باید پوهه نشی چی عکس زما په کار دی کمال
وخنډل وویل دوربیندار ټوپک کی خو څه کمره نشته چی زه یی تری عکس
واخلم جگړن وویل نا په څه چل یی د هغی څخه واخله یوه بانه ورته وکړه
کمال وویل څه پری کوی جگړن وویل چا ته ونه وایی خو زه په محمد شکمن
یم هغه کسان چی ما او تا ونيول د محمد سره څه اړیکه لری کمال وویل ته څه
پوهه شوی جگړن وویل پسی گرځه مه کمال وویل که دا خبره رښتیا وی زه
خو یی ژوندی نه پریردم ټول عمر یی د حکومت وخوړه خو خدمت یی
مخالفینو ته کوی جگړن وویل کومه غلطی ونکړی د دی خبری خدای زه ته او
هغه کس چی ما ته یی دا خبر راکړی دی خبر یو په خوله لاس کیده خبر
دومره هم باوری ندی دا عکس هغه کس ته ښکار کوم هغه یی پیژنی کمال
وویل سمه ده جگړن وویل کومه غلطی ونکړی کمال د خا په بڼه سر وخوځو
ترلر وخته جگړن او کمال خبری کولی جلال هم راغلی دری ملگرو یو بل ته
زړونه تش کړل مازیگر وخت و لمر خدای پامانی اخیسته او ورو ورو د
هسکو غرونو شاته پناه کیده کمال د جگړن خواته راغلی وویل عکس می
راوړ جگړن تری عکس واخیست وویل راځه د جنرال څخه یی اجازه وغوښته
وویل چی شاوخوا سیمه یو ځل گورو جنرال اجازه ورکړه جگړن د کمال لږ
اخوا شو زنگ یی ووهو وویل مونږ عکس دروړو مقابل لوری وویل سمه ده
جگړن او کمال لاړل عکس یی په ښودل شوی سیمی کی کیښود بیرته راغله
کابو یو نیم سل متره لاره یی وهلی وه جگړن شاته گتل یو کس د عکس په لور
راروان و جگړن کمال ته وویل عکس ځای ته څوک راځی کمال د خپلی
وسلی خوله هغی ځای ته برابره کړه وویل مخ یی پټ دی وولم جگړن وویل

لیکوال ---- ادریس ساحل ساپی

دوست دی کمال وویل سمه ده بیرته یی خپلی لاری ته دوام ورکړ خو دقیقه
وروسته دواړه په مرکز کی و یو نیم ساعت ووت خو د مخ پټی جاسوسانو
لخوا جگړن ته خبر رانغی یو پوځی راغی وویل جنرال صیب مو غواړی
جگړن وویل ولی څه شوی پوځی وویل د برید په اړه خبری کوی پوځی بیرته
لار کمال وویل یو جنرال صیب هم نه وخت کی کار وی خو دقیقه وروسته
جنرال خبری کولی وویل ملگرو د برید په اړه خو ټولو ته معلومات دی

نقاب لرونکي انجلۍ لومړی برخه

د دوهمې برخې انتظار کوی

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library